

Land van Thorn: betaalbaar golfen in Limburg

Vorig jaar april ging in Noord-Limburg het Land van Thorn open voor het publiek. Door toevalligheden en handig optreden van de eigenaren Ans en Harry Breukers is flink bespaard op de kosten.

TEKST: MARTIN SMITS – FOTO'S: MARTIN SMITS, FRANK PONT

Het Land van Thorn ligt heel onopvallend in het boerenland-schap tegen het Noord-Limburgse dorpje Hunsel aan. In 2005 groeiden er nog de aardappelen en suikerbieten van de familie Breukers, de ouders en schoonouders van de exploitanten en initiatiefnemers Ans en Harry Breukers.

In het nog kersverse clubhuis doet Ans Breukers, die de dagelijkse leiding voor haar rekening neemt, uit de doeken hoe het allemaal zo gekomen is. En hoewel Ans van huis uit niet met het green-keepersvak is opgegroeid, rollen de vaktermen vlot over de tong. Al tijdens de aanleg van de baan heeft Ans zich

volledig op het Land van Thorn gestort, want hoewel ze de golfbaan als echt-paar runnen, werkt Harry nog steeds fulltime buiten de deur. Alles in de golfwereld was nieuw voor ze, maar met een portie gezond verstand, ondernemerschap en een heldere visie is het ze in korte tijd gelukt om de baan goed op poten te zetten.

Laagdrempeilig

Ans en Harry waren tot een aantal jaren geleden niet eens zo bekend met de golfsport. Maar wat ze vooral in het buitenland al eens was opgevallen, is dat het een sport is die lang niet altijd in een besloten club wordt gespeeld en ook helemaal niet zo duur hoeft te zijn, waardoor de sport ook heel laagdrempelig kan zijn. Zes jaar geleden namen ze zelf golfles en raakten zo wat meer vertrouwd met de sport en steeds meer overtuigd dat er in Nederland, of toch zeker in Noord-Limburg, plaats is voor een golfbaan voor het brede publiek.

Een voorwaarde is dan dat de kosten voor de spelers niet al te hoog zijn, en dat kan alleen als de aanleg en onderhoud van de baan ook niet te duur uitvallen. Ze verkeerden in de min of meer luxe positie dat Harry als boeren-zoon het akkerbouwbedrijf van zijn vader in eigendom had, maar zelf niet de ambitie had om het bedrijf in zijn volle glorie voort te zetten. Zo ontstond het idee om er een golfbaan van te maken en op die manier het eigendom te exploiteren. Dat is een 9 holes baan geworden op een 23 hectare groot terrein.

Zand

Land van Thorn is een Links type golfbaan. Dat is ook bewust zo gekozen omdat dat type goed past bij de schrale zandgrond en de omgeving. Omdat het terrein ook wordt gerekend tot archeologisch gevoelig gebied, mag er ook maar beperkt worden gegraven. In de baan zelf liggen geen waterpartijen, wel enkele kikkerpoelen. De baan ligt tegen de Uffelse beek die nu weer meandert zoals dat vroeger ook ooit het geval was en geeft de baan ook een stukje eigen karakter. Ten tijde van de aanleg van de baan was de Dienst Landelijk Gebied ook bezig met de herinrichting van het gebied. In dat plan kregen beken weer meer hun oorspronkelijke loop waardoor het plan om de Uffelse beek meer te laten meanderen ook goed van pas kwam. Hoewel de baan op het eerste gezicht vrij vlak en open is, doet die de naam golfbaan toch beslist eer aan. Echt vlak is het nergens. Door de zanderige grondslag kon er prima met eigen grond worden gewerkt, maar omdat er niet al te veel gegraven mocht worden, is er nog zo'n 50.000 kuub grond uit de omgeving aangevoerd. Dat zou normaal gesproken een flinke kostenpost zijn. Uit het herinrichtingswerk in de omgeving kwam echter veel zand vrij waar op dat moment geen bestemming voor was, en dat is voor een hele schappelijke prijs naar het Land van Thorn gebracht. Voor de greens en de tees is apart zand aangevoerd, maar ook daar vielen de kosten mee doordat de baan dicht bij een zandwinning ligt.

Zelf doen

Het meeste werk is in eigen beheer gedaan. Toen de plannen eenmaal definitief waren huurde Breukers zelf kraanmachinisten in om het werk uit te voeren. Voor het inzaaien van de fairways en de roughs werd zelf een zaaimachine aangeschaft en later ook weer verkocht. Inzaaien van greens en surroundings is weer meer specialisten-werk, dus daar zijn bedrijven voor ingehuurd. Bij de eerste aanleg zijn meteen al bomen geplant, maar afgelopen winter gingen pas de struiken de grond in. Door het werk wat te spreiden lukt het om dat zo veel mogelijk met eigen arbeid te doen. Ans heeft zelf de dagelijkse leiding in handen, maar in het clubhuis is natuurlijk wel hulp om de bezoekers netjes te ontvangen. Er is geen kok in dienst, want er wordt met een bescheiden kaart gewerkt die zich beperkt tot dranken, soep en verse broodjes. Ook weer om, zeker in de aanloop, de kosten laag te houden. Onderhoud

Prijzen

Bij het Land van Thorn kun je kiezen uit een persoonlijk lidmaatschap, gezinslidmaatschap of een bedrijfslidmaatschap. Het lidmaatschap is opgebouwd uit drie onderdelen: het speelrecht, de jaarvergoeding en de verenigingscontributie.

Het speelrecht is een éénmalig bedrag van 750 euro dat wordt terugbetaald als de golfclub wordt verlaten en er op dat moment 350 leden zijn bij minimaal drie jaar lidmaatschap. De jaarlijkse vergoeding bedraagt 527,35 euro in 2008. Hiervoor is er onbeperkt gebruik van alle faciliteiten. De contributie is 45 euro op jaarbasis. Hiervoor heb je onder meer de aansluiting bij de NGF, handicapregistratie en het GVB-examen. Het tarief voor green fee bedraagt 27,50 euro voor 9 holes en 35 euro voor 18 holes inclusief het onbeperkt gebruik van ballen op de drivingrange. In het weekeinde is dit 5 euro meer. Een dagkaart voor oefenfaciliteiten inclusief ballen kost 8 euro en een oefenkaart voor 3 maanden inclusief ballen 50 euro.

Architect Frank Pont typeert de 9 holes als: "Niet lang, maar toch lastig te spelen door de goed verdedigde en verhoogde greens gecombineerd met de strategisch geplaatste en venijnige bunkers".

Het Land van Thorn is gevoelig voor verdichting. Daarom wordt de schudbeluchter regelmatig ingezet. Maar zonder beregenen kan die in een droge tijd ook zijn sporen achterlaten.

Het clubhuis is deels ingegeven door eisen van de gemeente en gebouwd in de stijl van een Noord-Limburgse boerderij.

wordt zo veel mogelijk zelf gedaan. Garmen Mersch is de hoofdgreenkeeper in vaste dienst en die wordt bijgestaan door enkele oproepkrachten. In de zomer is er totaal zo'n 120 uur per week nodig voor het onderhoud aan de baan en in de winter gaat dat terug naar zo'n 40 uur. Mei was een droge maand en dan kunnen de jonge bomen en struiken op de lichte zandgrond wel een slokje water gebruiken. Dat doet Harry zelf als hij 's avonds van zijn werk thuiskomt.

Beluchten

Hoewel niet alle machines in een keer zijn aangeschaft, is het streven toch om alle onderhoud zo veel mogelijk zelf te doen. Omdat de grondslag ook een aandeel fijn zand heeft, is die gevoelig voor verdichting. Daarom is er meteen een schudbeluchter aangeschaft. Garmen Mersch ziet dat de schudbeluchter de fairways op een aantal plekken al flink heeft opgeknapt. Op de greens is er ook met de schudbeluchter gewerkt, maar dat vindt Mersch toch niet ideaal omdat het moeilijk is de grond goed vlak te houden. Daarom is er onlangs een gebruikte Vertidrain gekocht om de greens en de looplijnen aan te pakken. Een van de uitdagingen, en eigenlijk ook een nieuw fenomeen voor Mersch, die eerder ook werkte op de banen in Voerendaal en Brunssum, is het buiten de deur houden van straatgras. Dat lukt tot nu toe heel goed. Op de fairways die net als de greens zijn ingezaaid met roodzwenk en struisgras,

wordt niet beregend. Daar is het de kunst om het gras zo schraal te houden dat straatgras geen kans krijgt, maar het roodzwenk en struis wel aan de groei blijft. De grondslag is door de voorgeschiedenis als landbouwgrond wisselend; de dalen zijn doorgaans schraal en de toppen juist wat rijker. Daarom is er op sommige plekken wat bijbemest, terwijl dat op andere stukken niet nodig was. Tijdens de voorjaarsgroei werden

de fairways tweemaal per week gemaaid, maar nu is dat nog maar een keer per week. Deels hangt dat natuurlijk ook van het weer af: is het droog of valt er juist veel regen.

De juiste mensen

Harry Breukers is door zijn werk bij ZLTO Vastgoed dagelijks betrokken bij onteigeningen en allerlei zaken die met onroerend goed en de daarbij behorende transacties in het buitengebied te maken hebben. Die ervaring kwam goed van pas bij de ontwikkeling van de golfbaan. Voor ze een architect benaderden om de plannen werkelijkheid te laten worden, waren de vergunningen al rond. De procedures zijn vlot verlopen. Deels ook doordat de timing toevallig goed uit kwam. Het flora- en faunaonderzoek bijvoorbeeld loopt van maart tot oktober en kon nog net op tijd worden opgestart. Anders waren de plannen zomaar weer een jaar opgeschoven. In mei 2005 werd Frank Pont benaderd en in september stond de eerste kraan al te draaien. "We zochten een architect die met ons mee wilde denken om een betaalbare baan aan te leggen", omschrijft Ans de argumenten die een rol speelden bij hun keuze. En terugkijkend op het hele avontuur stelt zij dat hun geluk is geweest dat ze voor de diverse klussen steeds de juiste mensen hebben getroffen. Dat weet je ook pas achteraf, maar bepaalt wel voor een groot deel hoe het balletje gaat rollen. Zowel letterlijk als figuurlijk. 🏌️

Ans Breukers neemt de dagelijkse leiding voor haar rekening. "Betaalbaar golf is onze opzet en dat kan alleen als je ook de kostenkant in de hand houdt. Maar kwaliteit staat voorop, dus we laten liever iets achterwege dan dat we het maar half gaan doen."